

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۱/۱۹

محمد انور اخځر

د يهودو عادلانه جگړې (يوسل او اتمه برخه)

له اسراییلو د امریکایانو ملاتړ او لویه بیه (۳)

په کویت کې د امریکا او فرانسې پر سفارتونو او نورو ځایونو هممهالې بریدونه

د ۱۹۸۳ ز. کال د دسمبر په ۱۲ مه نېټه په کویت کې د ۹۰ دقیقو په دننه کې شپږ چاودنې رامنځ ته شوې، دغو بریدونو په کویت کې د امریکا او فرانسې پر سفارتونو سربېره، پر امریکایي شرکت (رېټیون)، د کویت پر هوايي ډگر، د مالکینو اوبو د چان فابریکه او د کویت د تېلو چانځای په نښته کړل.

د امریکا پر سفارت چاودنه په یوه لارې کې چې ۴۵ د گازو لوی سلنډرونه په کې بار وو او له چاودېدونکو توکو سره نښلول شوي وو، د کویت په ښار کې د امریکا د سفارت د ننوتلو دروازه ماته کړه او د سفارت له درې پوړیزې ودانۍ سره یې ټکر او د ودانۍ نیمایي برخه یې ویجاړه کړه، چاودنه دومره زوروره وه چې په لېږي واټن کې د کورونو او هټیو کړکۍ او دروازې یې لرې وغورځولې. په چاودنه کې یوازې پنځه کسان ووژل شول چې دوه تنه فلسطینیان، دوه کویتیان او یو کس د سوريي وگړی ؤ. د وژل شویو شمېر له دې کبله ډېر نه ؤ چې د لارې هم چلونکي ونه شول کولی لارې هم د صدارت اعظم ودانۍ سره (چې ډېر خلک په کې وو) ټکر کړي، بل مهم عامل دا ؤ چې د چاودېدونکو توکو یوازې څلورمه برخه وچاودېده، یو امریکایي ډیپلومات، ورځپاڼه لیکونکي (رابین رایت) ته وویل: «که چېرې ټول توکي چاودېدلي وای، دلته به یو [عمومي] پارکینګ [؟] جوړ شوی وای.»¹

د یوې گړۍ په موده کې نورې پنځه چاودنې هم ترسره شوې. یوه گړۍ وروسته د فرانسې سفارت بهر د یو موټریم چاودنه وشوه چې له امله یې د سفارت په امنیتي ډېوال کې نهه متره سوري رامنځ ته کړ او پنځه تنه یې ټپیان کړل.

دوه چاودنې د امریکایي شرکت (رېټیون) کارکوونکو پر استوګنځي ترسره شوې چې دغه شرکت په کویت کې توغندیز سیستم ځای پر ځای کاوه. په رېټیون کې لومړنۍ بم د دې لپاره وچاودول شو چې اوسېدونکي له ودانۍ څخه بهر راوباسي او دویم بم د هغوی د وژلو لپاره ځای پر ځای شوی ؤ، دا هڅه ناکامه شوه، ځکه چې اوسېدونکي له ودانۍ څخه ونه وتل.

یو بل برید چې تمه کېده تر ټولو ځواکمنه چاودنه به وي، د کویت د تېلو پر چانځای او د مالکینو اوبو د چان پر فابریکو ترسره شوه، په یوه لارې کې چې ۱۵۰ د گاز سلنډرونه په کې بار شوي وو او د ۱۵۰ مترو په واټن کې د تېلو دویمې تصفیه خانې ته نږدې چې یوازې څو متره د کیمیاوي توکو سولفا (چې ډېر ژر اور اخلي) وچاودیدله، که چېرې

¹:Robin Wright, Sacred Rage, 1985, p.112

https://books.google.com.af/books?id=PnSsF-hADhUC&q=sacred+rage&pg=PA112&redir_esc=y#v=snippet&q=sacred%20rage&f=false

چاودنه بريالی شوې وای، نو د تېلو د تولید په برخه کې به د نړۍ د مهمو صادرونکو د یو هېواد تولید گډوډ شوی وای او د هېواد د اوبو ډېری سرچینې به له کاره لوېدلې وای.²

نور موثريزېمونه **د کوېټ د نړيوال هوايي ډگر** د څارنې برج او د برېښنا د کنټرول مرکز ته نږدې وچاودیدل. د څار برج، د بمچاودنې په پېښه کې یو مصري تخنیکر ووژل شو خو په نورو بمچاودنو کې څوک نه وو وژل شوي.

له چاودنو لږه موده وروسته، اسلامي جهاد ډلې له کوېټې چارواکو سره تېلفوني اړیکه ونیوله او د چاودنو مسؤلیت یې پر غاړه واخیست. دا ادعا هغه مهال جدي وبلل شوه چې د کوېټ د مهاجرت ادارې مخې ته، د یو بل موثريزېم په موندلو سره تایید شوه.

د عراق اسلامي الدعوه گوند هغه مهال د کوېټ په چاودنو کې په لاس لرلو گرم وبلل شو چې کله د یو کس د لاس یوه گوته وموندل شوه او د گوټې د نښې له مخې مالومه شوه چې دا د (رعد مرتین اجیل) گوته ده چې هغه د عراق د اسلامي الدعوه گوند یو ۲۵ کلن غړی ؤ.

د دغو چاودنو په تور ۲۱ کسان ونیول شول او محاکمه شول. شپږ تنه په اعدام محکوم شول، اووه تنه په عمري بند او اووه تنه د پنځو تر پنځلسو کلونو په بند محکوم شول.³

د مسافروړونکو الوتکو او بهرنیانو تښتول

په کوېټ کې د دغه ۱۷ بندیانو د خلاصون لپاره د اړونده سازمانونو لهخوا امریکایان او د امریکا او کوېټ څو مسافروړونکي الوتکې په بېلابېلو وختونو کې وتښتول شوې، په لبنان کې یو امریکایی **(فرانک ریجیر)** او یو فرانسوی **(کریستین ژوبر)** د اسلامي الدعوه سازمان لهخوا یرغل شول، د ۱۹۸۴ ز. کال د مارچ په ۲۷مه نېټه چې کله د الدعوه غړي په اعدام محکوم شول، یرغل‌نیونکو گواښ وکړ چې که د کوېټ حکومت دغه بندیان اعدام کړي نو ورسره یرغل کسان به ووژني.⁴

یوه میاشت وروسته، یو امریکایی تن **(بنجامین ویر)** د همدغو [الدعوه سازمان] کسانو لهخوا وتښتول شو چې ورته غوښتنې یې درلودې. **(ټري ویت)** چې د (انگلیکن کلیسا یا فرقي) د یرغل شوو کسانو د ازادۍ د خبرو اترو منځگړیتوب یې کاوه، هڅه یې وکړه چې د هغوی د خوشې کېدلو لاره ومومي خو هغه هم وتښتول شو او تر پنځو کلونو پورې یرغل ؤ.⁵

د ۱۹۸۴ ز. کال د دسمبر په درېیمه نېټه، **د کوېټ ایرویز یوه مسافروړونکې الوتکه** چې له کوېټ ښار څخه د پاکستان کراچۍ ته روانه وه، د څلورو تنو لبنانیانو لهخوا وتښتول شوه او په تهران کې کېناستو ته اړه شوه. تښتوونکو په کوېټ کې د خپلو ۱۷ تنو بندیانو د خوشې کیدو غوښتنه کوله خو دا غوښتنه ونه منل شوه. د دې پېښې پر مهال، ښځې، ماشومان او مسلمان مسافر خوشې کړای شول **خو د امریکا د نړيوالې پرمختیايي ادارې (USAID) دوه امریکایي کارکوونکي، (چارلز هېگنا) او (ویلیام سټینفورډ) په ډزو ووژل شول او د الوتکې پر رنوي پرېښودل شول. پاتې څو تنه مسافر، په ځانگړي ډول امریکایان، د گواښ او شکنجې لاندې ونیول شول.**⁶

د پېښې په شپږمه ورځ، د ایران امنیتي ځواکونو پر الوتکه برید وکړ او پاتې یرغل یې آزاد کړل. چارواکو وویل چې الوتکه تښتوونکي به محاکمه شي خو هغوی آزاد شول او له هېواده د وتلو اجازه ورکړل شوه.

2: هماغه، ص ۱۱۳

3: هماغه، ص ۱۲۵

4: رانستورپ، مگنوس، حزب الله در لبنان: سیاست‌های بحران گروگان‌گیری غرب، نیویورک، انتشارات سنت مارټینز، ۱۹۹۷، ص. ۹۲. (د ویکیپیډیا په استناد)

5: هماغه، ۹۹.

6: سرویس جهانی بی‌بی‌سی، ۲۴ دسامبر ۱۹۸۴

داسې ښکاري چې الوتکه د ایران په مرسته تېښتول شوې وه او د یرغملو د خوشي کولو هڅه یو د ځانښودنې (تمثلي) عمل ؤ. «ځینو مسافرو او چارواکو د ایران د همکارۍ او د یرغملو د ژغورنې د درامې احتمال مطرح کړ. یو کوپټي مسافر او دوو پاکستانیانو ادعا وکړه چې الوتکه تېښتونکو ته له ناستې وروسته نورې وسلې او اړین توکي، ولچک او د تړلو لپاره پري (رسی) چې په چوکيو کې د مسافرو د تړلو لپاره کارېدلي ورکړل شول.»⁷

په بیروت کې د امریکا پر سفارت دویم ځل سرتېری برید (۱۹۸۴ ز. کال د سپتمبر ۲۰مه)

د لبنان په پلازمېنه بیروت کې، د ۱۹۸۳ ز. کال په اپرېل کې د امریکا پر سفارت د موټرېم برید سربېره، پر نوموړي سفارت باندې بیا ځلې برید ترسره شو. د ۱۹۸۳ ز. برید څخه وروسته، امریکایانو د امنیت د خونديتوب په موخه خپل سفارت، له لويديځ بیروت څخه د بیروت ښار ختيځ ته چې د مسیحیانو استوګنځای ؤ او خوندي سیمه بلل کیده ولېږداده خو په نوموړي سیمه کې هم د امریکا سفارت خوندي پاتې نه شو او د ۱۹۸۴ ز. کال د سپتمبر په ۲۰مه نېټه پر دغه سفارت باندې د لاریم یو بل برید هم ترسره شو، د سپتمبر په ۲۰مه نېټه، یو تن بریدګر خپل وانت ګاډی چې (۳۰۰۰) پونډه (۱۳۶۰ کیلوګرامه) چاودېدونکي توکي په کې ځای شوي وو، په ډېرې چټکۍ سره د سفارت شپږپوړیزې ودانۍ ته نږدې وچاودید، چاودونه داسې مهال ترسره شوه چې د سفارت د ودانۍ، بنسټیز امنیتي تدابیر (په ځانګړي توګه د سفارت لویه پولادي دروازه لا نه وه بشپړه شوې). دغه ون ګاډی چې غوښتل یې سفارت ته دننه شي، د انگلستان د سفیر یو ساتونکي او د سفارت لبنانیو ساتونکو پر موټرچلوونکي ډزې وکړې او هغه له کنټروله ووت، موټرچلوونکي ونه شول کولی د سفارت ودانۍ سره جوخته چاودنه وکړي. موټر چې له کنټروله وتلی ؤ، له یو پارک شوي ون موټر سره ولګېد او وچاودید. چاودنې «د سفارت د ودانۍ مخامخ برخه وړانه کړه، د کرکیو ښېښې ماتې شوې، پولادي میلې یې کړې او په نږدې پارک کې یې ګاډي له منځه یوړل. په دې برید کې د بریدکونکي په ګډون، ټولټال ۲۴ کسان ووژل شول، په وژل شویو کې دوه تنه امریکایان وو... او نور ډېری وژل شوي کسان په سفارت کې محلي کارکوونکي او یا د ویزو اخیستلو لپاره راغلي کسان وو. له تېپانو څخه د امریکا سفیر (ریچینالډ بارتولوميو) او د انگلستان سفیر (ډیوېډ میرس) چې د چاودنې پر مهال د امریکا سفیر بارتولوميو سره یو ځای ؤ، سرسري تېپان شول. له دې چاودنې څو ساعته وروسته د اسلامي جهاد سازمان (IJO) په یوه ټیلیفوني اړیکه کې د برید مسؤلیت په غاړه واخیست، ویې ویل چې «زموږ دغه عملیات ثابتوي چې موږ به خپلې کړې ژمنې ترسره کوو، موږ به یو امریکایي ته هم اجازه ور نه کړو چې د لبنان په خاوره کې پاتې شي.»⁸

د امریکا د TWA هوايي شرکت د ۸۴۷ شمېره بوینګ الوتکې تېښتول:

د ۱۹۸۵ ز. کال د جون په ۱۴مه نېټه د امریکا د TWA الوتنو شرکت یوه ۸۴۷ شمېره (۷۲۷ بوینګ) مسافر وړونکې الوتکه سهار مهال، وروسته له هغې چې الوتکه له پلان سره سم له آتن څخه روم ته والوته، له الوتنې لږه شېبه وروسته، د دوو لبناني عربو له خوا وتېښتول شوه، له تېښتونکو سره یوه تپانچه او دوه لاسي بمونه ورسره وو. له دغو دوو تنو څخه یو یې د محمد علي حمادي په نوم وپېژندل شو چې ویل کېږي د حزب الله غړی ؤ.⁹

په نوموړي الوتکه کې د الوتکې د عملي په ګډون ۱۵۴ مسافرو سفر کاوه چې ۹۱ کسان امریکایان، ۲۴ تنه انګرېزان، ۵ تنه یونانيان، ۱۱ تنه ایټالویان ۹ تنه فرانسویان او ۳ تنه استرالیایان وو.

⁷: نیویورک تایمز، ۲۳ دسامبر ۱۹۸۴

⁸: <https://www.nytimes.com/1984/09/21/world/23-die-including-2-americans-terrorist-car-bomb-attack-us-embassy-beirut-blast.html?pagewanted=all>

⁹: <https://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2005/12/20/AR2005122001615.html>

الوتکي ټينټوونکو پېلوټان ار کرل چې له خپل اصلي مسير، روم څخه د منځني ختيځ پر لور ولاړه شي او د لبنان د بيروت په نړيوال هوايي ډگر کې ښکته شوه. الوتکه څو ساعته په بيروت کې پاتې شوه چې په دې جريان کې يې ۱۹ تنه مسافر د الوتکي د تېلو د ورکړې په بدل کې خوشي شول.¹⁰

پر غمل شوي الوتکه له بيروت څخه والوتله او د الجزاير په نړيوال هوايي ډگر کې کيناسته او د لومړيو پنځو ساعتونو د تم کېدو پر مهال، ټينټوونکو خپلې غوښتنې په ډاگه کړې: **دوی په کوپټ کې د خپلو (۱۷) تنو بنديانو د خوشي کيدو غوښتنه وکړه، هغوی چې په کال ۱۹۸۳ ز. کې په کوپټ کې د امريکا د سفارت او نورو په چاودنه کې ښکېل وو.**¹¹ **د ټينټوونکو بله غوښتنه دا وه چې اسرائيل دې، هغه (۷۶۶) فلسطينيان او لبنانيان له خپلو زندانونو خوشي کړي چې د اسرائيلو په (اتليت) په زندان کې بنديان دي.** **د دوی بله غوښتنه دا وه چې سملاسي دې د اسرائيلو ځواکونه له جنوبي لبنان څخه ووي او اسرائيل او امريکا دې د نړۍ والو له خوا وغندل شي.**¹²

ټينټوونکو وړاندې له هغې چې له الجزاير څخه د بيروت پر لور الوتنه وکړي، ۲۱ نور مسافر يې هم پرېښودل، الوتکه چې لا هم ۱۱۵ تنه: (۱۰۵ تنه مسافر، ۸ تنه د الوتکي عمله او ۲ تنه ټينټوونکي) وو، د شپې ۸:۲۵ بجې بيا ځلې د بيروت پر لور والوتله.¹³

هغه مهال لبنان په کورنۍ جگړه کې ښکېل ؤ او بيروت ښار د جگړه مارو ترمنځ په څو سيمو وېشل شوی ؤ. چې هېڅ امنيتي کړۍ (کمر بند) يې نه درلود چې د هوايي ډگر رنوي ته ننوتل يو اسان کار ؤ چې همدا کار وشو. کله چې دويم ځل الوتکه د بيروت په هوايي ډگر کې کيناسته، هوايي ډگر د اسلامي وسله والو ډلو لخوا ونیول شو.

ټينټوونکو ټول نظامي مسافر ويلي وو، **دې موده کې هغوی د امريکا د سمندري ځواک لامبوو هونکي (رابرټ ستنم) د وژلو لپاره په گوته کړ، لومړی يې هغه وډباوه، بيا يې د سر پر ښي خوا ډزې پرې وکړې او ويې واژه، جسد يې د هوايي ډگر پر رنوي وغورځاوه او بيا ځلې يې ډزې پرې وکړې.**¹⁴

په دې ترڅ کې، هغه اووه امريکايي مسافر چې ويل کېږي نومونه يې يهودانو ته ورته وو، له الوتکي ښکته کړل او هغوی يې په بيروت کې يو زندان ته ولېږدول، دا په داسې حال کې وو چې ۲۱ تنه نور وسله وال د ټينټوونکو ملگري الوتکي ته پورته شول.¹⁵

الوتکه سهار مهال بيا له بيروت څخه د الجزاير پر لور والوځول شوه چې ۱۱۹ کسان په کې وو: (۹۷ تنه مسافر، ۸ تنه د الوتکي عمله، او ۱۴ تنه وسله وال).

په الجزاير کې نوموړي الوتکه ۲۵ ساعته پاتې شوه چې په دې موده کې وسله والو درې تنه پر غمل خوشي کړل، له دې وروسته، د الجزاير چارواکو له ټينټوونکو سره د خبرو کولو په موخه الوتکي ته پورته شول. په پايله کې د يونان

¹⁰ : <https://www.nytimes.com/1985/06/15/world/gunmen-seize-jet-in-mideast-flight-passenger-killed.html>

¹¹ : <https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/target/etc/cron.html>

¹²: رانستورپ، مگنوس، حزب الله در لبنان: سياست های بحران گروگان گیری غرب، نيويورک، انتشارات سنت مارټينز، ۱۹۹۷، ص. ۹۵. (د ويکيپيډيا په استناد)

¹³ : <https://www.washingtonpost.com/archive/politics/1985/06/16/chronology-of-hijacking-of-flight-847/d1f01b11-ba49-456e-bad2-b7baa51df2bf/>

¹⁴: https://en.wikipedia-org.translate.goog/wiki/Ronald_Reagan_Library?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=fa&_x_tr_hl=fa&_x_tr_pto=tc

¹⁵: <http://www.country-data.com/cgi-bin/query/r-8105.html>

حکومت لهخوا د ټنټوونکو یو ملگری، (علي عطوه) خوشې کړای شو او الجزایر ته په الوتکه کې ورسول شو چې له نورو ټنټوونکو او وسله‌والو ملگرو سره یو ځای شو.

د علي عطوه په بدل کې، ټنټوونکو ۸ یونانیان خوشې کړل چې پکې د یونان مشهور سندرغاړی (دمیس روسوس) هم ؤ. ورپسې د نورو خبرواترو په بهیر کې، ۵۸ نور یرغل کسان: (۵۳ مسافر او پنځه تنه د الوتکې بنځینه عمله) په الجزایر کې خوشې کړای شول.¹⁶

وايي چې د لبنان د چارواکو او د امریکا ولسمشر رونالد ریګن، د بهرنیو چارو د وزارت حقوقي مشاور، (ابراهام سوفایر) په منځګړیتوب برمه کسان خوشې کړای شول چې د یرغملو په بدل کې د اسراییلو لهخوا لبناني بندیان خوشې شول. سوفایر وویل چې دا اقدام د تروریستانو [۹] په غوښتنو پورې اړه نه لري ځکه چې امریکا لا له وړاندې د لبناني بندیانو د نیولو له کبله پر اسراییلو نیوکه کړې وه.¹⁷

دغه غمیزه وروسته له ۱۷ ورځو څخه هغه مهال پای ته ورسېده چې د ټنټوونکو ځینې غوښتنې ومنل شوې خو په کوپټ کې د ۱۷ تنو¹⁸ د بندیانو غوښتنه ونه منل شوه، وسله‌والو د پاتې ټولو یرغملو خوشې کول ومنل. په څو اونیو کې، اسراییلو له ۷۰۰ زیات بندیان خوشې کړل خو ادعا یې دا وه چې د بندیانو خوشې کېدل د الوتکې ټنټوونکو له غوښتنو سره هېڅ تړاو نه لري.¹⁹

د جرمني د لوېدیځ برلین په ډیسکوتیک کې پر امریکایي پوځیانو چاودنه:

د ۱۹۸۶ ز. کال د اپرېل په ۵مه نېټه، هغه مهال چې لوېدیځ او ختیځ جرمني لا یو ځای شوي نه وو، په لوېدیځ برلین کې په (لا بل) نومي ډیسکوتیک کې یوه بمي چاودنه وشوه، دغه ډیسکوتیک ته د سړې جګړې پر مهال په جرمني کې مېشتو امریکایي عسکرو تګراتګ کاوه، بم چې د پلاستيکي چاودېدونکو توکو او [فلزي] ټوټو څخه ډک ؤ، **دوه امریکایي عسکر او یوه الماني ښځه یې ووژل او ۲۲۹ تنه یې تپیان کړل چې ځینو یې د بدن غړي له لاسه ورکړل او د تل لپاره معیوب پاتې شول.** د امریکا ولسمشر رونالد ریګن د هغو مخابراتي پیغامونو پر بنسټ چې د لوېدیځ برلین څخه د لیبیا سفارت او طرابلس ترمنځ تبادله شوي وو، د لیبیا هېواد سولاسي تورن کړ.²⁰ خو د لوېدیځ جرمني، هغه ټیم چې د بمي چاودنې څېړنه یې کوله، د لیبیا هېواد د لاس لرلو په تړاو یې کوم ثبوت پیدا نه کړ او په ټوله اروپا کې نورو استخباراتي

¹⁶: <https://www.washingtonpost.com/archive/politics/1985/06/16/chronology-of-hijacking-of-flight-847/d1f01b11-ba49-456e-bad2-b7baa51df2bf/>

¹⁷: اوبردورفر، دن (۱۰ مارچ ۱۹۸۶). «آبراهام سوفر: مشاور حقوقي ایالت بازیکنان ابتدا با سیاست سروکار دارد، سپس با قانون». واشنگتن پست. صفحه A13 (د ویکیپیډیا په استناد)

¹⁸: په کوپټ کې د ۱۷ تنو بندیانو د خوشې کولو په موخه، د ۱۹۸۸ ز. کال د اپرېل په ۵مه نېټه، د کوپټ ایرویز ۴۲۲ پرواز ۷۴۷ بوینگ الوتکه وتښتول شوه، سره له دې چې په نوموړي الوتکه کې امریکایي مسافرو شتون نه درلود خو د کوپټ د شاهي کورنۍ درې تنه غړي په کې وو، د الوتکې د عملي په ګډون، ۱۱۱ مسافرو سفر کاوه، الوتکه له بانکاک څخه د کوپټ پر لور خوځېدلې وه چې د شپږو یا اووه تنو لبنانیانو وسله‌والو لهخوا، د الوتکې پیلوټان اړ کړای شول د ایران په مشهد کې ناسته وکړي، په ټنټوونکو کې حسن عزالدین چې پخوا یې د امریکایي شرکت TWA 847 الوتکه تښتولې وه هم ګډون درلود. دا پېښه ۱۶ ورځې اوږده شوه چې په پای کې الوتکه الجزایر ته ولاړه او دوه تنه کوپټي مسافر، د وسله‌والو ټنټوونکو لهخوا ووژل شول. کوپټ د هغو ۱۷ بندیانو له خوشې کولو انکار وکړ خو ټنټوونکو ته اجازه ورکړل شوه چې له الجزایر څخه ووځي. په پای کې (کوپټي ۱۷) په نوم بندیان خوشې شول. وایي چې دا هغه مهال ؤ چې عراق پر کوپټ برید وکړ او هغوی له نورو بندیانو سره یو ځای وتښتیدل.

¹⁹: https://www.photius.com/countries/lebanon/national_security/lebanon_national_security_the_hostage_crisis.html

²⁰: <https://www.britannica.com/event/West-Berlin-discotheque-bombing-1986>

ادارو هم د لیبیا د بنکېلتیا په اړه شواهد ونه موندل. په غبرگون کې د بمې چاودنې په نهمه ورځ، ریګن د لیبیا پر پلازمېنه طرابلس او بن غازي ښارونه بمبار کړل.²¹

په دې برید کې د لیبیا لږترلږه ۳۰ تنه سرتېري او ۱۵ تنه ملکي وګړي ووژل شول. د ریګن په دې هوايي بمبار کې د لیبیا د ولسمشر معمر القذافي استوګنځای هم وویشتل شو چې د ولسمشر قذافي یوه کوچنۍ لور (حنا) هم ووژل شوه.²²

نېټه: ۱۴۰۴/۸/۲۸ ل.

نور بیا

د ښاغلي محمد انور اخځر نوري لیکنې په دې لینک کې ولولئ.

²¹: <https://www.politico.com/story/2019/04/15/reagan-bomb-libya-april-15-1986-1272788>

²²: <https://www.welt.de/politik/ausland/article13530021/Gaddafis-Kinder-Totgesagte-leben-laenger.html>